

Landpostbude efter samme Regler som disse. Dette forekommer mig ogsaa at være et rigtigt Princip og ogsaa at stemme med, hvad der har været udtalt før, saavel af Lønningsudvalget som af Medlemmer i denne Sal.

Jeg kan derfor slutte mig til Lovforslaget i dets Helhed og anbefale det, men jeg forudsætter alligevel, at det vil blive nærmere prøvet i et Udvalg. Jeg kan f. Eks. ikke rigtig se af Lovforslaget, hvorvidt alle de 37 Postbude, der nu ere ansatte af Postmesteren privat, skulle, naar de ansættes af Staten, begynde forfra med 800 Kr. i Lønning, eller hvorvidt der tillige skal gives dem Alderstillæg i Henhold til deres tidligere private Tjenestetid. Jeg skal i den Henseende henvise til Postvæsenets Kontorholdslov af 12. April 1889. Jeg var Ordfører den Gang, og som det fremgaar af Betænkningen, var hele Udvalget enigt med Ministeren om, at naar man første Gang gik over til at statsansætte Postbudene ved Posthusene af 1ste og 2den Grad, gav man dem en Begyndelseslønning af 600 Kr. med 100 Kr. i Alderstillæg hvert 5te Aar, stigende til 1,000 Kr. Man udtalte, at „disse Alderstillæg beregnes efter de paagældendes nuværende Tjenesteaalder, ligesom ogsaa Udgifter til deres Uniformering afholdes af Statskassen uden at afdrages i deres Løn“. Det har altsaa hidtil været Regelen, at naar man ved Lov statsansatte Postbude, der tidligere havde været ansatte privat, og de altsaa bleve i samme Stilling, gav man dem deres Alderstillæg med straks, beregnede efter den Tid, de havde været i privat Tjeneste. Det fremgaar ikke af Lovforslaget, hvorvidt man følger samme Princip her, eller man tager et andet Princip og lader dem alle begynde forfra ved 800 Kr.s Begyndelsesløn. Imidlertid tænker jeg mig, at det nærmere vil blive oplyst i Udvalget, hvorledes Administrationen har tænkt sig det, om den gamle Regel skal følges, eller vi skulle slaa ind paa noget nyt.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget paa det bedste.

S. Sørensen: Idet ogsaa jeg vil anbefale Lovforslaget, skal jeg kun gøre nogle korte Bemærkninger. Jeg tror, det er rigtigere, at Staten antager og ansætter disse Mennesker, saa bliver Forholdet vistnok bedre og friere mellem Postmestrene og deres Elever og Assistenten end hidtil. Enhver ved, hvad han har at rette sig efter, og begge Parter vide, at de ere ansatte af Staten.

Jeg synes, det godt kan gaa indtil videre med den Lønning, der er foreslaaet for Eleverne, idet disse altsaa ligesom Jernbaneassistenter faa Løn straks, saa snart de begynde at læse. Saadan gaar det ellers ikke. Naar man vil have sine Sønner i Lære, maa man betale for dem de første Aar, selv om det er et haandgribeligt Arbejde, altsaa et Haandværk, de lære. Det er Mening, at de skulle antages paa Prøve et halvt Aar for derefter, naar de vise sig brugelige til Tjenesten, at faa fast Ansættelse og forberede sig til den saakaldte første Eksamen. For nu skal der ogsaa tages en Eksamen. (Afbrydelse). Ja, to Eksaminer. Vi leve jo i Eksaminernes Tid, men det bliver vel ikke anderledes, skønner jeg nok, det fører Tiden med sig, meget mere nu end for 25 Aar siden. Man tænker jo paa at oprette et Kursus i København, hvor de paagældende kunne tage ind en kortere Tid og forberede sig til den Eksamen, der efter mit Kendskab dertil ikke er saa let. Jeg mener ogsaa, det er rigtigt, at de vedkommende faa en saadan Fællesuddannelse, om jeg saa maa sige, før de gaa op til Eksamen, det kan vist være nødvendigt nok. Ogsaa med Hensyn til den Eksamen paatager Staten sig, saa vidt jeg kan forstaa af Lovforslaget, at betale Omkostningerne fuldt ud. Alle andre maa betale nogle Eksamenspenge. Kunde der ikke ogsaa være Tale om det for disse Elevers Vedkommende? Det skal jeg henstille. Hvis man følger Lovforslaget, stilles disse unge Mennesker gunstigere end andre, der tage Eksamen.

Saa skal jeg gøre en lille Bemærkning angaaende § 3, hvor der staar, at der kan ansættes Postassistenter og Postbude ved Postkontorer af enhver Størrelse. Det kan være rigtigt, at det staar der, men jeg tror, at der alligevel maa være en vis Norm, hvorefter man gaar frem ved Ansættelse af Postbude ved Postkontorer. De Postbude, her er Tale om, ere ikke Landpostbude, men de saakaldte røde Postbude, der have nogle Fortrin fremfor Landpostbudene. Der er her en vis Jalousi imellem Stationsbyerne, idet nogle af dem have de røde Postbude, andre ikke. Denne Jalousi vil ikke blive mindre efter dette Lovforslag, idet det særlig er Tiden for det daglige Arbejde, som vedkommende Postbud har, der lægges til Grund for, om han skal ansættes ved Posthus eller ikke, hvorimod man ikke har taget saa meget Hensyn til det, hvorefter man i øvrigt klassificerer Posthusene, nemlig Antallet af de aarlige